

[H. C. Toft.]

altså forskellen på den nuværende værdi og den brandforsikringssum, jeg fik, med andre ord ca. 600.000 kr. Jeg var fuldstændig klar over, at de, der ikke har forstand på landbrug og landbrugshandel og værdien af landbrugsejendomme, kunne ræsonnere sådan, og jeg har selv overvejet, hvad det ville betyde. Jeg formodede, at min ejendom ville stige, hvis den blev solgt dagen efter, at den var genopført, med 150.000 kr. til 200.000 kr. Men da jeg selvfølgelig ikke kunne forvente, at alle skulle være overbevist om, at jeg havde valgt det rigtige, henvendte jeg mig til et realkreditinstituts ledelse, som i særlig grad har med landbrugsejendomme at gøre, og bad dem om at vurdere, hvor meget ejendommen ville være mere værd, hvis den blev solgt dagen efter, at den var fuldstændig genopført. De sagde, at den nok ville koste 200.000 kr., måske 250.000 kr. mere. Efter finansministerens lovforslag skal jeg betale 260.000 kr. til finansministeriet. Det er altså mere end det, som ejendommen stiger med i værdi. Derfor er der altså tale om ikke alene ligefrem konfiskation af den stigning, der sker, men jeg skal også betale 50.000-60.000 kr. mere, end ejendommen er steget i værdi. Det er på denne baggrund, jeg håber, at udvalgsbehandlingen må medføre, at forslaget vedrørende beskatning af erstatninger i forbindelse med brandskader må blive taget tilbage.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, det er til hr. Foged i anledning af bemærkningerne igen om de unge. Vi kan selvfølgelig ikke blive enige, og der er ingen grund til at trække forhandlingerne i langdrag, men jeg synes, jeg må have lov til endnu en gang at sige, at det er ikke rigtigt at sige, at dette problem vedrørende en skat på en ejendom, der sælges, når vedkommende køber en ny ejendom, en ny industrivirksomhed, en ny landbrugsejendom, først er opstået, fordi man forhøjer satsen fra 40 pct. til 50 pct., især da sandheden jo er, at for fast ejendom

forhøjes der jo ikke fra 40 pct. til 50 pct.; dér har vi jo bibeholdt også i mit lovforslag de 60 pct.

Jeg skal ikke komme ind på al det teknik, der ligger i det. Men der var jo ikke nogen procentforhøjelse, der var en forhøjelse, fordi man nedsatte det skattefrie tillæg på de 40 pct. til 20 pct., og det har vi nu sat op til 30 pct. igen. Der er ikke nogen stærk stramning for landbruget, det er helt forkert. Vi har fulgt landbrugsorganisationernes, landboforeningernes og husmandsforeningernes ønske om at imødekomme dem og så til gengæld forhøje i den anden ende; det har vi gjort nu. Samtidig har vi opfyldt et meget stærkt ønske fra erhvervslivet om, at man ikke forhindrede flytning, hvor man sælger en virksomhed for at placere kapitalen i en ny virksomhed, men det var da lige så nødvendigt, da den forrige regering satte procenten op fra 30 til 40. Det blev imidlertid ikke gjort dengang. Det bliver gjort nu, og man kan dog ikke skjule, at det er en bedre ordning for de unge, vi gennemfører nu.

Til hr. Bernhard Baunsgaard om sikkerheden: jeg har ikke yderligere at tilføje til det, jeg har sagt. Jeg har jo givet udtryk for, at dette beløb skal placeres på en rimelig måde. Det offentlige skal ikke absolut have det som en førsteprioritet.

Og til hr. H. C. Toft: jeg ser gerne på disse regneeksempler under det udvalgsarbejde, der skal finde sted mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Jens Foged: Når den højtærede finansminister nu siger, at der ikke er tale om nogen stramning, så kommer jeg til at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, som finansministeren dog har afleveret til folketinget. Det er kroner, vi regner i her, det er ikke procenter. Den særlige indkomstskat ville for en landbrugsejendom — det står side 3 i bemærkningerne — efter de gældende regler blive 8.400 kr. Efter lovforslaget 56.400 kr. Det er kroner, vi regner i. Det er kroner, der